

UZASADNIENIE

Powódka A. Z. wniosła o zasądzenie od Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego w R. kwoty (...) zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę to jest nielegalne umieszczenie powódki w okresie od dnia (...) roku do (...) roku w (...) Zespole (...) w J.. Wskazała powódka w uzasadnieniu, że wskutek nielegalnego umieszczenia jej w zakładzie psychiatrycznym powódka doznała szeregu cierpień fizycznych i psychicznych a to w postaci złego jej traktowania przez personel medyczny, niewykonywania powódce badań czy podawania leków. Ponadto będąc w odosobnieniu powódka przeżywała dodatkowy stres związany z niemożnością uiszczania rachunków za media i ryzykiem ich odłączenia, nieogrzewaniem domu, zniszczeniem kwiatów oraz pozostawieniem psa bez opieki. Wskazywała powódka że pobyt w zakładzie spowodował u niej uczucie strachu, zmniejszoną pozycję społeczną i pogorszony stan zdrowia. Według powódki doznane przez nią cierpienia uzasadniają zasądzenie zadośćuczynienia w wysokości dochodzonej pozewem.

Strona pozwana w odpowiedzi na pozew wносиła o oddalenie powództwa za przyznaniem kosztów procesu. Podniosła iż zatrzymanie powódki mimo iż było niesłuszne to jednak nie było ono „niewątpliwie” niesłuszne co uzasadniania oddalenie powództwa w zakresie żądania roszczenia pieniężnego. Ponadto zarzucała strona pozwana, że nie wykazała powódka w jaki sposób ustaliła wysokość dochodzonego zadośćuczynienia, nie wykazała związku przyczynowego między zatrzymaniem a obecnym stanem zdrowia powódki ani w jaki sposób wskazane przez nią dolegliwości wpłynęły na jej obecną sytuację życiową.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Dnia (...) roku Prokuratura Rejonowa w R. skierowała do Sądu Rejonowego w R. wnioszek w trybie art. 324 kpk o umorzenie postępowania prowadzonego przeciwko powódce A. Z. i zastosowanie środka zabezpieczającego w postaci umieszczenia w zakładzie psychiatrycznym. W toku postępowania Sąd Rejonowy w R. postanowieniem z dnia (...) roku dopuścił dowód z opinii sądowo-psychiatryczno - psychologicznej w której biegli wskazali że powódka A. Z. jest osobą chorą psychicznie i która to opinia została podtrzymana w toku procesu. W dniu (...) roku Sąd Rejonowy w R. umorzył postępowanie przeciwko powódce A. Z. wobec ustalenia iż czynów objętych aktem oskarżenia dopuściła się mając zniesioną zdolność do rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem. Wobec powódki zostało orzeczone umieszczenie w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym w(...) w J.. Wskutek zażalenia obrońcy pozwanej Sąd Okręgowy w R. postanowieniem z dnia (...) roku uchylił zaskarżone postanowienie do ponownego rozpoznania. Sąd Rejonowy w R. ponownie orzekł o umieszczeniu powódki A. Z. w zakładzie psychiatrycznym i ponownie wskutek zażalenia Sąd Okręgowy w R. uchylił postanowienie do ponownego rozpoznania. Ostatecznie postanowieniem z dnia(...) roku Sąd Rejonowy w R. orzekł wobec powódki A. Z. przeprowadzenie badań psychiatrycznych połączonych z obserwacją w (...)w J. na okres nie przekraczający czterech tygodni. Postanowienie to uprawomocniło się wskutek utrzymania go w mocy przez Sąd Okręgowy w R. postanowieniem z dnia(...) roku. Powódka A. Z. nie stawiała się na wyznaczone terminy badań unikając wezwań bądź nie otwierając posesji na wezwanie policji. W związku z tym Sąd Rejonowy w R. postanowieniem z dnia (...) roku zarządził zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie powódki A. Z. do (...)w J. na badania psychiatryczne połączone z obserwacją na dzień (...)roku. Doprowadzenie to nie zostało zrealizowane albowiem powódka nikomu nie otwierała drzwi. Sąd Rejonowy w dniu (...) roku skierował pismo do KP w D. polecając doprowadzenie powódki do (...) w J. w każdym czasie po zatrzymaniu. Ostatecznie w dniu (...)roku powódka A. Z. została zatrzymana i doprowadzona na badania psychiatryczne połączone z obserwacją do S. w J. w którym przebywała w okresie od (...) roku do (...)roku. Postanowieniem z dnia(...) roku Sąd Rejonowy w R. umorzył postępowanie karne przeciwko A. Z. przyjmując że czynów objętych oskarżeniem dopuściła się mając całkowicie zniesioną zdolność do rozpoznania ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem i orzekł umieszczenie jej w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym w J.. Sąd Okręgowy w R. postanowieniem z dnia (...) roku rozpoznając zażalenie A. Z. w przedmiocie zatrzymania i przymusowego jej doprowadzenia na obserwację psychiatryczną uznał że jest ono częściowo uzasadnione stwierdzając, że zatrzymanie w dniu (...)roku było zasadne jednak nielegalne a tym samym zrealizowane w sposób nieprawidłowy. Tak ustalony stan faktyczny wynika w sposób

niewątpliwy z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy sygn. akt (...)Sądu Rejonowego w R.. W tak ustalonym stanie faktycznym roszczenie powódki należy uznać za bezzasadne. Niewątpliwie czynności procesowe podejmowane przez Sąd Rejonowy w postaci orzeczenia umieszczenia powódki na obserwację w zakładzie psychiatrycznym celem zaopiniowania powódki przez biegłych były uzasadnione tokiem sprawy i charakterem zarzutów postawionych powódce. Niewątpliwie zatrzymanie powódki było słuszne choć w oczywisty sposób zrealizowane nieprawidłowo i co do tego wątpliwości w sprawie nie ma. Nie można jednak uznać by było ono „niewątpliwie” niesłuszne gdyż dopiero takie sformułowanie mogłoby prowadzić do konkluzji iż powódce należy się stosowne zadośćuczynienie za doznaną krzywdę. W konsekwencji uznał Sąd iż brak jest jakichkolwiek podstaw do przyznania powódce zadośćuczynienia. To powódka swoim postępowaniem polegającym na unikaniu Sądu i wykonania postanowienia o poddaniu się badaniom psychiatrycznym spowodowała że ostatecznie została zatrzymana przez funkcjonariuszy policji przy zastosowaniu przymusu bezpośredniego. Brak jest w sprawie jakichkolwiek dowodów na to by wskutek pobytu w zakładzie psychiatrycznym powódka doznała jakiegokolwiek szkody fizycznej czy cierpień psychicznych ze strony personelu medycznego wskutek niezrealizowania należnych powódce praw pacjenta. Ani z dokumentacji Rzecznika Praw Pacjenta ani Rzecznika Praw Obywatelskich nie wynika by powódka była traktowana niezgodnie z procedurami medycznymi. To że doznała drobnych obrażeń ciała w postaci zasinień w trakcie zatrzymania było wynikiem stawiania oporu przez powódkę i koniecznością zastosowania wobec niej przymusu bezpośredniego a tym samym powódka sama przyczyniła się do takiej sytuacji. Nie wykazała jednocześnie powódka by wskutek pobytu w zakładzie psychiatrycznym doznała jakiegokolwiek szkody psychicznej czy fizycznej oraz cierpień związanych z niemożnością dopilnowania spraw domowych. Nie wykazała też powódka związku przyczynowego między pobytem w zakładzie psychiatrycznym a jej obecną sytuacją zdrowotną czy społeczną. Nie mogą być tego dowodem zeznania świadka W. Ł. jako sprzecznymi z dokumentacją medyczną zgromadzoną w aktach sprawy. Niewątpliwie powódka jest osobą chorą psychicznie co wynika jednoznacznie z opinii biegłych w sprawie karnej i zapadłego w sprawie orzeczenia więc trudno mówić tu że pobyt w zakładzie psychiatrycznym wpłynął na jej sytuację w miejscu zamieszkania i stosunek do niej sąsiadów. Pomijając już kwestię samej zasadności żądania pozwu nie wykazała też powódka jak wyliczyła żądane zadośćuczynienie, nie wskazała kryteriów ani sposobu jego wyliczenia. Trudno tym samym nawet odnieść się do wysokości żądania nie mówiąc już o tym, że wysokość zadośćuczynienia jest rażąco wygórowana biorąc pod uwagę okres pobytu powódki w zakładzie psychiatrycznym i jego charakter. Reasumując powództwo nie mogło być uwzględnione gdyż zatrzymanie powódki było niewątpliwie zasadne a nieprawidłowości samego zatrzymania dotyczyły jedynie kwestii proceduralnych i technicznych. Brak jest tym samym podstaw do przyjęcia odpowiedzialności Skarbu Państwa w rozumieniu przepisów art. 417 i następnych kc. Mając na uwadze jednak chorobę powódki oraz niewątpliwie jej trudną sytuację materialną nie obciążył Sąd powódki kosztami procesu na rzecz strony przeciwnej w oparciu o przepis art. 102 kpc. Przyznał Sąd pełnomocnikowi powódki tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu kwotę 13.284 zł która wynika z wysokości stawek obowiązujących w chwili wniesienia pozwu z uwzględnieniem należnego VAT-u.